

rørende Børnehjemmene, skal jeg sige, at jeg paaskønner i høj Grad det lille Ord „anslaas“, fordi man derved kan naa til det fulde Tilskud til de enkelte Børnehjem. Jeg er selvfølgelig beredt til at forhandle med det ærede Finansudvalg om Optagelse af nye Børnehjem, naar Spørgsmaalet er fremme paa en Tid, da det ærede Finansudvalg er samlet.

Saa skal jeg sige nogle Ord om Ændringsforslag Nr. 71. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) talte nylig om det. Jeg har i Henseende til dette Ændringsforslag følt mig som Talerør for Forsvarsministeren. Jeg vidste, at det var paa Forsvarsministeriets Anmodning, at Bevillingen i sin Tid var søgt, og jeg mener, at Forsvarsministeriet ogsaa maatte være det Sted, hvor det blev afgjort, om man skulde søge Bevillingen fremdeles eller søge, at den gik ud. Det er altsaa Forsvarsministeriets Tanker for Tiden, som ere komne frem i den Skrivelse, hvori denne Sag behandles. Jeg skal slet ikke blande mig i Spørgsmaalet om, hvorvidt Besøget af Underofficerer paa Højskoler har vist sig formaalstjenligt og gavnligt. En Ting har jeg undret mig over, og det er den, at Højskolerne gennemgaaende have været saa lidt villige til at give Meddelelser om, hvordan Forholdene have været, saa at Forsvarsministeriet i det sidste Aar ikke har faaet nogen Meddelelse derom.

Om Ændringsforslaget Nr. 72 skal jeg sige, at jeg er meget glad over, at det højt-ærede Finansudvalg tog Sagen frem om et midlertidigt Lønningstillæg til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne. Ikke fordi den Tanke ikke havde været fremme i Ministeriet, det havde den, og man havde overvejet nøje, om man vilde gaa med til et saadant Forslag, men de vanskelige Tider og de mange Lønningskrav fra anden Side gjorde, at man mente at burde sætte Sagen i Bero. Da det saa viste sig, at det ærede Finansudvalg var villigt til at vise Imødekommen paa dette Punkt, var det mig særlig kært at stille dette Forslag. Jeg er enig med den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Færøerne (Efferesø) i, at der i og for sig er givet de færøske Lærere et Tilsagn om, at deres Lønningsforhold snart skulle ordnes. Hvis jeg faar noget at gøre med Sagen i Fremtiden som Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, skal jeg forelægge et Lovforslag om Lønningstillæg for de færøske Lærere.

Med Hensyn til Ændringsforslagene,

som vedrøre Universitetet, skal jeg kun angaaende Nr. 88 udtale, at jeg gerne skal gøre et Forsøg, et virkeligt Forsøg paa at faa Udgiften lidt ned ved Udvidelsen af Gladsaxe Kirkegaard. Men jeg vil paa Forhaand sige, at jeg nærer megen Tvivl om, at Forsøget vil lykkes. Jeg tror tværtimod, at man er kommen forholdsvis billigt til den Jord, man har indkøbt, og jeg tror, man heller ikke kan indskrænke Udgiften til Indhegning af Kirkegaarden, tilmed da man har gjort Indhegningen efter det Overslag, der foreligger, saa simpel som muligt — for den ene Dels Vedkommende endogsaa ud over de Grænser, man egentlig har Ret til at sætte.

Udenfor Ændringsforslagenes Ramme talte den ærede Ordfører om et Par Spørgsmaal: om den nye Børnehospitalsafdeling paa Rigshospitalet og Docenturet i Børnesygdomme. Der er jeg ganske paa det rene med, at den Klinikleder, der nu skal antages som Leder af Børnepoliklinikken, bør antages paa den Maade, at han overtager Docenturet, naar Afdelingen træder i Virksomhed, og ligeledes er jeg paa det rene med, at Docenturet indtil den Tid, da Afdelingen kommer i Kraft, bliver ved Dronning Louises Børnehospital, hvor det nu findes. Om Biblioteks-sagen har den ærede Ordfører (N. Neergaard) udtalt sig, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad han sagde.

Rode: Jeg ønsker kun at sige, at naar vi fra vor Side have tiltraadt Forslaget om at lade udgaa Bevillingen til Underofficerers Ophold paa Højskoler, er det, fordi vi ikke have kunnet se, at denne Bevilling er nyttig eller nødvendig. Vi have et Indtryk af, at der hverken i Underofficerskredse eller i Højskolekredse har været nogen særlig Tiltro til denne Bevillings Nytte; og den Begrundelse, som fremførtes for Bevillingen, og som vel har været den oprindelige Aarsag til den, den Begrundelse, som vi nys hørte fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at Underofficererne skulde have Anledning til at leve sammen med den Ungdom, som de kom til at opdrage, den har vel for mange Underofficerers Vedkommende ikke meget paa sig, eftersom de selv ere udgaaede fra denne Ungdom. Jeg haaber ikke, at jeg ved disse Bemærkninger skal fremkalde nogen Forvikling med Hensyn til noget Medlems Stilling til denne Sag, saa at bristende Forudsætninger skulde hidføre en Katastrofe for den, men jeg har dog ment